NORAKSTS
Lieta Nr.142029110
Arhīva Nr.1-0208-11/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 21.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties pieteicējam *A.B.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pārstāvei *B.D.*,

atklātā tiesas sēdē 2011.gada 4.oktobrī izskatīja administratīvo lietu Nr.142029110 *A.B.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.decembra lēmuma Nr.4446 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 734338" atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 734338).

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 8.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.B.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2010.gada 11.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) 2009.gada 10.decembra lēmuma Nr.4446 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 734338" (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 9.oktobrī, plkst. 07:50 Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors pieteicējam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 734338 (turpmāk – Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 298.10., 314.15. un 317.punkta prasību neievērošanu, atbildība par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 1.punktā, 2.punktā, LAPK 149.^{31} panta otrajā daļā, LAPK 149.^{31} panta trešajā daļā, LAPK 149.^{31} panta sestajā daļā un LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā.

LAPK 35.panta otrā daļa noteic, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, par kuriem lietas vienlaicīgi izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

2009.gada 23.oktobrī VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieks pieteicēja klātbūtnē saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkta, LAPK 149.^{31} panta sestās daļas, LAPK 149.^{31} panta trešās daļas un LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitās

daļas nosacījumiem pieņēma lēmumu Nr.050/PA734338, ar kuru pieteicējam piemērots naudas sods 50 LVL apmērā.

2009.gada 10.decembrī atbildētāja pieņēma Lēmumu, atstājot negrozītu VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka 2009.gada 23.oktobra lēmumu Nr.050/PA734338.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot Lēmumu atcelt. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Pieteicēja sūdzība ir izskatīta paviršī, neobjektīvi, neiedziļinoties lietas būtībā. Lēmums ir tipveida.

[3.2] Braucot pa Slāvu ielu no Salaspils ielas puses Maskavas ielas virzienā, pieteicējam vajadzēja veikt apgriešanās manevru, lai varētu uzbraukt uz Slāvu tilta. Lai veiktu apgriešanās manevru, pieteicējam bija jātiek kreisajā joslā, taču tajā bija izveidojies sastrēgums ar transportlīdzekļiem, kuri nobrauca no Slāvu tilta, lai arī veiktu apgriešanās manevru un nokļūtu uz Salaspils ielas. Šie transportlīdzekļi pilnībā stāvēja, nekādas kustības nebija. Pieteicējs jau iepriekš brauca no Salaspils ielas puses un pārkārtojās pa kreisi uz joslu, pa kuru var braukt tikai taisni, bet pēc tā pieteicējam bija jāpārkārtojas vēl pa kreisi uz malējo kreiso joslu. Ceļa posms, kur varēja veikt šīs abas pārkārtošanās ir ļoti īss, līdz ar to vidējā joslā pieteicējs aizbrauca līdz vietai, kur ceļa horizontālais apzīmējums vēl atļauj pārkārtoties, lai veiktu apgriešanās manevru, un pilnībā apstājās, ieslēdzis kreiso pagriezienu, gaidot, kad pieteicēju kāds palaidīs. Transportlīdzekļi stāvēja un pieteicējam nebija iespējas pārkārtoties kreisajā joslā, taču aiz pieteicēja jau bija izveidojies sastrēgums. Pieteicējs traucēja transportlīdzekļiem, kas gribēja braukt taisni un pieteicējam jau signalizēja.

[3.3] Pieteicējs pamanīja sastrēguma iemeslu - apgriešanās joslas beigās ar ieslēgtu avārijas signalizāciju stāvēja kāds transportlīdzeklis. Līdz ar to, ja pat pieteicēju kāds palaistu pārkārtoties pa kreisi, tad tāpat attiecīgā automobiļa, kas stāvēja ar ieslēgtu avārijas signalizāciju, dēļ pieteicējs būtu spiests pārkārtoties atpakaļ pa labi, lai šo stāvošo transportlīdzekli apbrauktu.

[3.4] Pieteicējs, nevienam netraucējot, uzsāka apgriešanās manevru no otrās joslas. Kad pieteicējs nonāca blakus transportlīdzeklim, kura dēļ bija izveidojies sastrēgums, ne tikai pieteicējam, bet visiem citiem satiksmes dalībniekiem bija jāšķērso ceļa horizontālais apzīmējums 936. Visiem bija jāpārkārtojas no kreisās joslas pa labi, kur pieteicējs jau atradās, jo pieteicēju neielaida kreisajā joslā. Tādejādi, iespējams, policijas darbiniekiem no savas atrašanās vietas radās iespaids, ka pieteicējs visus ignorējot apbrauca, taču patiesībā policijas darbinieki neredzēja, kādēļ šāda situācija izveidojās un neredzēja, ka pieteicējs kreisajā joslā nevarēja nokļūt.

[3.5] Pie konkrētajiem apstākļiem nav saprotams, kā pieteicējam var inkriminēt agresīvu braukšanu. Tas ir policijas darbinieka subjektīvs vērtējums.

[3.6] Policijas darbinieki savos ziņojumos norāda, ka tur ir stāvējuši un kontrolējuši, kā satiksmes dalībnieki ievēro ceļa zīmju prasības. Viena transportlīdzekļa dēļ radās ievērojams sastrēgums, taču attiecīgajā brīdī policija nevis sniedza palīdzību, novirzot satiksmi šīs automašīnas apbraukšanai, bet gan aiz tilta mastiem to visu novēroja no malas. Šāda policijas rīcība ir negodprātīga. Ja

ziņojumā norādītais atbilst patiesībai, ka viens no policijas darbiniekiem ir redzējis kā pieteicējs brauca jau sākotnēji pa Slāvu ielu no Salaspils ielas puses, tad viņam vajadzēja redzēt konkrēto situāciju, kas izveidojās, un tā noteikti nebija agresīva braukšana.

[3.7] Policijas darbinieki bija pavirši un nepildīja dienesta pienākumus augstā profesionālā līmenī. Policijas darbinieki saskatīja, ka pieteicējs formāli tika pārkāpis CSN, taču neņēma vērā, ka pieteicējam nebija citu iespēju pie konkrētajiem apstākļiem, neņēma vērā, ka ceļu satiksme bija izveidojusies tieši tāda, ka savādāk izbraukt nebija iespējams, neņēma vērā, ka arī visi citi satiksmes dalībnieki bija spiesti pārkārtoties uz labo pusi, tieši kā to darīja pieteicējs, neņēma vērā, ka visi bija spiesti šķērsot ceļa horizontālo apzīmējumu.

[3.8] Policijas darbinieku ziņojumiem pieteicējs piekrīt, taču norāda, ka tie ir nepilnīgi, jo tajos nav detalizēti atspoguļoti visi notikumi. Policijas darbiniekam bija jāredz automašīna, kuras dēļ izveidojās sastrēgums. Policijas darbinieki nenoliedz, ka bija izveidojies sastrēgums. Katram sastrēgumam ir iemesli, un šoreiz tā bija salūzusi automašīna ar ieslēgto avārijas signalizāciju. Pieteicējs pieļauj, ka no policijas darbinieka atrašanās vietas tas nebija pamanāms, jo atkarībā no viņa atrašanās vietas redzamību ierobežo dažādi šķēršļi. Pieteicējs policijas darbinieku neredzēja. Ja policijas darbinieks norāda, ka pieteicējs brauca pa Slāvu ielu no Salaspils ielas puses, tad policijas darbinieks nevarēja pamanīt stāvošo automašīnu, jo redzamību ierobežo tilta balsts. Pat ja policijas darbinieks atradās kādā citā vietā, visu pieteicējam inkriminēto pārkāpumu vietas un vēl sastrēgumu izraisošo transportlīdzekli policijas darbinieks vienlaicīgi nevarēja redzēt.

[3.9] Nav saprotams, kāpēc policijas darbinieki neizmanto video aparatūru, kas viennozīmīgi pierādītu, ka policijas darbinieki neatspoguļo visus faktus pilnīgi. Video ierakstā būtu skaidri un nepārprotami redzams, ka pieteicējs netika pārkāpis CSN. Pieteicējam nebija citu iespēju kā sastrēgumu izraisošo transportlīdzekli apbraukt.

[3.10] Iestāde nedrīkst vākt un administratīvajā procesā izmantot informāciju, kas iegūta ar prettiesiskām metodēm.

[4] Atbildētāja tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnā apjomā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka Lēmums ir pieņemts likumīgi un pamatoti, izvērtējot visus lietā esošos materiālus, tai skaitā arī pieteicēja argumentus.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteicēja prasījumu neatzina un lūdza to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē nopratinātais liecinieks VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas jaunākais inspektors *A.O.* liecināja, ka, veicot dienesta pienākumus, atradies nevis dienesta transportlīdzeklī, bet pārkāpuma vietas beigās un pa rāciju kolēģim paziņojis, kurš transportlīdzeklis ir pārkāpis CSN. Piebraucot no blakus ielas, zibenīgi iebraukt joslā, kura ir aizņemta, nav iespējams. Ir iespējams iebraukt, ja transportlīdzekļi pabīdās uz priekšu un kāds laipns vadītājs vienkārši palaiž. Rītos daudziem vadītājiem nav laika laist kādu vai

citiem nav laika gaidīt, kamēr viņus palaidīs, līdz ar to attiecīgajā vietā tika konstatēts pārkāpums. Pieteicējs vienkārši apbrauca visus. Liecinieks nebija paslēpies, stāvēja pie balsta.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieka liecību, atzīst, ka Lēmums daļā atstājams negrozīts, bet daļā atceļams.

Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis Protokolā un pārsūdzētajā Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu.

Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punktu, LAPK 149.^{31} panta trešo daļu, LAPK 149.^{31} panta sesto daļu un LAPK 149.^{4} panta četrpadsmito daļu par CSN 298.10., 314.15. un 317.punkta prasību neievērošanu.

[7] CSN 314.15.punktā noteikts - *934., 935. un 936.ceļa apzīmējums apzīmē virzienu saliņas transportlīdzekļu plūsmu sadalīšanās vai sakļaušanās vietās, kā arī sadalošo joslu un drošības saliņu sākumu un beigas. Šiem ceļa apzīmējumiem uzbraukt aizliegts.*

CSN 317.punktā noteikts – *920. un 921.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsot aizliegts, izņemot 920.ceļa apzīmējuma līniju gadījumos, kad tā lietota, lai apzīmētu stāvvietas robežas, vai sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, lai atgrieztos savā braukšanas virziena pusē.*

Savukārt CSN 298.punktā noteikts, ka norādījuma zīmes ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu, un 298.10.apakšpunktā dots 512.zīmes „Braukšanas virzieni joslās" apraksts – joslu skaits un no tām noteiktie braukšanas virzieni krustojumā.

LAPK 149.^{31} panta trešajā daļā paredzēta atbildība par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses citos gadījumos, izsakot brīdinājumu vai uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

LAPK 149.^{31} panta sestajā daļā paredzēta atbildība par uzbraukšanu 934., 935. vai 936.ceļa apzīmējumam, izsakot brīdinājumu vai uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzēta atbildība par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies transportlīdzekļa vadīšanā tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa, apsteidzot vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai u.tml.), uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

Savukārt LAPK 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā noteikts, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu piecu latu apmērā.

[8] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, (..), citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Protokols (*lietas 18.lapa*), policijas inspektoru ziņojumi (*lietas 22.-23.lapa*), administratīvā pārkāpuma notikuma shematisks atainojums (*lietas 21.lapa*), administratīvā pārkāpuma vietas fotogrāfijas (*lietas 12.lapa*) un liecinieka liecība.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis (*sk. 2007.gada 15.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2007 14.punktu, 2007.gada 22.februāra spriedums lietā SKA-52/2007 8.punkts*), ka atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli.

[9] Ievērojot pieteicēja izteiktās iebildes, izskatāmajā lietā ir strīds par to, vai pieteicēja veiktie manevri kopumā veido tādu administratīvo pārkāpumu, kā agresīva braukšana. Pieteicējs norāda, ka ceļu satiksme bija izveidojusies tieši tāda, ka savādāk izbraukt nebija iespējams – pārāk īss posms, kurā nepieciešams divreiz pārkārtoties uz kreiso joslu, bojāts transportlīdzeklis, kas jāapbrauc. Pieteicējs tiesas sēde paskaidroja, ka, veicot nogriešanos no vidējās joslas, nav šķērsojis 920.ceļa apzīmējumu, jo šajā vietā apzīmējumu izvietojums ir tāds, ka nogriezties zem tilta otrajā joslā ir iespējams to nešķērsojot.

Izvērtējot pieteicēja iebildes un lietā esošos pierādījumus, tiesa norāda sekojošo:

[9.1] Vērtējot Protokolā norādīto, tiesa konstatē, ka tajā dots īss notikuma apraksts – kādā laikā un vietā norisinājusies darbība, kurš bijis transportlīdzekļa vadītājs, kas sastādījis Protokolu un fiksējis pārkāpumu. Protokolā aprakstīta pieteicēja izdarītā pārkāpuma būtība – veikts apgriešanās manevrs no vidējās joslas, kas apzīmēta ar 512.ceļa zīmi un atļauj braukt tikai taisni, šķērsojot 920.ceļa

apzīmējumu, apbraukti sastrēgumā stāvošie transportlīdzekļi, pēc tam šķērsots 936.ceļa apzīmējums. Ar šādu rīcību pieteicējs radījis bīstamu un citus satiksmes dalībniekus kavējošu situāciju.

[9.2] Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *J.K.* 2009.gada 8.decembra ziņojumā norādīts, ka 2009.gada 9.oktobrī kopā ar jaunāko inspektoru *A.O.* atradies dežūrpostenī pie Slāvu tilta. *A.O.* pa rāciju ziņojis, ka pieteicējs agresīvi vadījis transportlīdzekli. Kā tas izpaudies norādīts Protokolā. *J.K.* apturējis šo transportlīdzekli, izskaidrojis pārkāpuma būtību, vadītājs tam piekrita, pēc kā sastādīts Protokols.

Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *A.O.* ziņojumā norādīts, ka 2009.gada 9.oktobrī uz Slāvu ielas ievērojis transportlīdzekli, kur vadītājs izdarīja vairākus CSN pārkāpumus, kas attēloti viņa sastādītajā shēmā (lietas 23.lapas otra puse). *A.O.* pa rāciju ziņojis *I.K.*, kurš šo transportlīdzekli apturējis.

Izvērtējot policijas darbinieku ziņojumos un sastādītajā shēmā norādīto, tiesa secina, ka policijas darbinieki secīgi ir aprakstījuši notikumu attīstības gaitu, norādīts, kāda veida pārkāpums pieteicēja darbībā ir saskatīts, un kā tas ir ietekmējis pārējos kustības dalībniekus.

[9.3] Tiesa, vērtējot pieteicēja iebildes par sastrēguma izveidošanās iemesliem – bojāts transportlīdzeklis, kurš traucējis satiksmi un kuru bijis nepieciešams apbraukt, norāda uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta atziņu (*sk. 2007.gada 15.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2007 14.punktu, 2007.gada 22.februāra spriedums lietā SKA-52/2007 8.punkts*), ka atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli.

Izskatāmajā lietā pieteicējs notikuma vietā nav sniedzis paskaidrojumus uz atsevišķas veidlapas vai veicis ierakstu Protokolā, tādējādi nenorādot iebildes un atšķirīgu notikuma apstākļu izklāstu. Šādu izklāstu pieteicējs ir sniedzis tikai vēlākā laikā. Ievērojot to, ka nav konstatējami un pieteicējs nav norādījis tādus apstākļus, kas objektīvi viņam būtu lieguši sniegt paskaidrojumus notikuma vietā, Senāta izteiktās atziņas, tiesas vērtējumā pieteicēja vēlākā laika posmā sniegtie paskaidrojumi par atšķirīgiem notikuma apstākļiem – transportlīdzekļa ar ieslēgtu avārijas signalizāciju apbraukšanu – nav atzīstami par pierādījumiem šajā lietā. Pretrunā ar pieteicēja paskaidrojumiem ir arī jaunākā inspektora *A.O.* shēmā norādītais – tajā nav norāžu par bojātu transportlīdzekli, kas traucētu kustību.

[9.4] Vērtējot pieteicēja tiesas sēdē izteiktās iebildes, ka viņš nav šķērsojis 920.ceļa apzīmējumu, tiesa, iepazīstoties ar fotoattēlos redzamo ceļa satiksmes līdzekļu izvietojumu – kreisās malējās joslas platumu, 920.ceļa apzīmējuma garumu (attēli lietas 12.lapā), kā arī vadoties no ikdienas novērojumiem, secina pretējo. Šajā satiksmes posmā veikt nogriešanos zem tilta, neuzbraucot uz 920.ceļa apzīmējuma, iespējams tikai no kreisās malējās joslas. Savukārt situācijā, kuru

aprakstījis pieteicējs – citi transportlīdzekļu vadītāji, kas jau atradās šajā kreisajā malējā joslā, neapstājās un nepalaida pieteicēju šajā joslā, nogriešanās zem tilta no vidējās joslas fiziski iespējama tikai šķērsojot 920.ceļa apzīmējumu. Identiska situācija ir apgriešanās manevra pabeigšanas vietā – brauktuves platums zem tilta ir pietiekams braukšanai divās joslās, tomēr no nosacītās labās puses joslas apgriešanās manevra pabeigšanas vietā var izbraukt tikai šķērsojot 936.ceļa apzīmējumu.

[9.5] Tiesa nekonstatē neatbilstības vai pretrunas lietā esošajos pierādījumos. Redzēto policijas inspektori ir norādījuši ziņojumos, shēmā un Protokolā. Policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr, tiesas ieskatā, policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. arī Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 27.augusta sprieduma lietā Nr.AA43-0554-08 11.1.punktu, 2010.gada 14.janvāra sprieduma lietā Nr.AA43-0088-10 7.2.punktu*).

Konkrētajā gadījumā tiesa lietā nesaskata nevienu apstākli vai iemeslu, kas norādītu uz to, ka policijas inspektori, konstatējot pārkāpumus, būtu kļūdījies vai apzināti snieguši nepatiesas ziņas. Nav konstatējama arī policijas darbinieku iepriekšēja saistība ar pieteicēju un vēlme pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Norādīto apsvērumu dēļ tiesa atzīst, ka ar Protokolu, policijas darbinieku ziņojumiem un liecību tiesas sēdē ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2009.gada 9.oktobrī plkst.07:45 agresīvi vadīja transportlīdzekli Rīgā pa Slāvu ielu no Salaspils ielas puses Maskavas ielas virzienā, kas izpaudās kā apgriešanās manevra veikšana no vidējās joslas, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.512 „Braukt taisni", ceļa apzīmējuma Nr.920 „Nepārtraukta baltā līnija" šķērsošana, sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu apbraukšana un ceļa apzīmējuma Nr.936 „Drošības saliņa" šķērsošana, tādējādi radot traucējumu vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, kā arī ignorējot pārējo satiksmes dalībnieku intereses.

[10] Atbilstoši LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktam agresīva braukšana izpaužas kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai u.tml.).

No minētās normas izriet, ka pārkāpuma objektīvo pusi veido ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un citu satiksmes dalībnieku interešu ignorēšana sastrēguma laikā.

Tiesa atzina par pierādītu, ka pieteicējs ir izdarījis ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, veicot manevru no vidējās joslas, lai varētu uzbraukt uz Slāvu tilta, jo pieteicējs nevarējis nokļūt kreisajā malējā joslā sastrēguma dēļ, šķērsojot ceļa apzīmējumu Nr.920 „Nepārtraukta baltā līnija", apbraucot sastrēgumā stāvošos

transportlīdzekļus un šķērsojot ceļa apzīmējumu Nr.936 „Drošības saliņa", tādējādi pārkāpjot CSN, ieguva priekšrocības attiecībā pret citiem satiksmes dalībniekiem, tādējādi ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Lai konstatētu pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu, nav nepieciešams nopratināt šos vadītājus ar mērķi noskaidrot, vai viņu intereses ir vai nav ignorētas. Vadītāju intereses tiek ignorētas, ja ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma rezultātā objektīvi tiek aizskartas vadītāju tiesības uz ceļu satiksmes noteikumiem atbilstošu braukšanu. Ņemot vērā minēto, lietā pierādīts, ka pieteicējs izdarījis CSN 298.10., 314.15. un 317.punkta pārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka pieteicēja nodarījums ir kvalificējams kā agresīva braukšana pēc LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkta.

[11] LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punkts, kas paredz administratīvo atbildību par agresīvu braukšanu, jau pats par sevi ietver ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kurš veido agresīvas braukšanas pārkāpuma sastāvu, tādēļ, tiesas ieskatā, nav pamatota pieteicēja pārkāpuma kvalifikācija arī pēc LAPK 149.^{31}panta trešās un sestās daļas.

Pieteicējs, nepareizi veicot apsteigšanas manevru, konkrētajā gadījumā ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, t.i., braucis agresīvi. Policija, saucot pieteicēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta trešo un sesto daļu, un par to pašu pārkāpumu arī saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu (agresīva braukšana), par vienu un to pašu pārkāpumu pieteicēju saukusi pie administratīvās atbildības pēc vairākiem LAPK pantiem. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-29/2008 ir atzinis, ka „atbilstoši *ne bis in idem* principam nav pieļaujams personai par vienu un to pašu pārkāpumu galīgi noteikt sodu vairākas reizes. Līdz ar to, kā atzīst Senāts, princips *ne bis in idem* administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā divi administratīvie sodi". Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka, saucot pieteicēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta trešo un sesto daļu, un par to pašu pārkāpumu arī saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu (agresīva braukšana), policija ir pārkāpusi *ne bis in idem* principu.

Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības arī saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta četrpadsmito daļu. Tiesas ieskatā pieteicējs, izdarot CSN pārkāpumu un ignorējot pārējo vadītāju intereses, konkrētajā gadījumā ir izdarījis vienu administratīvo pārkāpumu, t.i., braucis agresīvi. Tiesa nav konstatējusi, ka pieteicējs būtu izdarījis kādu atsevišķu pārkāpumu, kura sastāvs pārsniegtu agresīvas braukšanas sastāvu un būtu kvalificējams atsevišķi. Līdz ar to tiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu sodāms atsevišķi par kādu citu pārkāpumu. Līdz ar to pieteicēja darbības kvalificējamas tikai pēc LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkta, kas paredz administratīvo atbildību par agresīvu braukšanu.

Tādējādi Lēmums nav tiesisks daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta trešo, sesto daļu un LAPK 149.^{4}panta četrpadsmito daļu, un Lēmums šajā daļā ir atceļams.

[12] Pieteicējam ir piemērots naudas sods Ls 50 apmērā.

Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas sankcijā paredzēts naudas sods no piecdesmit līdz divsimt latiem. Tātad pieteicējam ir piemērots minimālais naudas sods. Ievērojot to, kas ir piemērots mazākais iespējamais sods, tad papildus lietderības apsvērumus par soda apmēru nav nepieciešams izdarīt un tā apmērs atzīstams par samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.un 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.decembra lēmumu Nr.4446 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 734338" daļā par *A.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.[31]panta trešās, sestās daļas un 149.[4]panta četrpadsmitās daļas, un šajā daļā lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.decembra lēmumu Nr.4446 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 734338" daļā par *A.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta (2009.gada 9.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PA 734338).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) O.Priedītis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ O.Priedītis

Rīgā, 2011.gada 21.oktobrī